

Framhald av síðu 18

eirist væl saman til eina fullkomna eind. Bókin hoyrir heima millum heimsbókmentirnar uttan at smæst burtur. Har er ikki eitt orð ov nógv og ikki eitt ov lítið. Løgið og undurfult, at tað letur seg gera. Hvør minnst ikki endan:

»Eg veit einki,« sigur Ketil, »men eg tori ikki at siggja fólk aftur, kemur sýslumaðurin higar at taka. — Hevur tú talt tey oyruni, vit eiga?«

»Tað er skjótt at telja.« Tey fara í stogvuna og læsa, konan tekur eitt ilt skrin út undan seingini og telur upp úr handdragnum nakrar neyðars rukkutar seðlar og eitt sindur av smápengum, góðar hundrað krónur. Eina løtu sita tey tigandi á songarstokkinum og stara at dunganum.

Tá heldur konan: »Eg hugsi, vit mugu selja kúnna.« Hon hugdi burtur og tíraði.

Ketil bliknaði og fekk

suð fyri oyruni: »Tað verður sum at missa hondina. Hon er tað einasta livandi, vit eiga, og so skulu vit sita svørt í tvey ár.

Tey fara bæði uttar og lata fjóshurðina upp, standa og hyggja. Kúgvinn liggur so rein og nosslið á bóli og jótrar, hon vendir høvðinum, hyggur at teimum og drynjar. Tá tók Ketil hógvuna fyri andlitið, og konan fjaldi høvðið í bringuni á honum.

Áðrenn fólk var á fótum morgunin eftir, fóru feðgararnir niðan um garðarnar við kúnna.

Eg havi altíð havt ta áskoðan, at Heðin Brú er stórir sum lyrikari. Her hugsi eg ikki bara um Fedranna talu, Krossvatn, Tað fleyg ein lóg, Firvaldar, men eisini allar tær lyrisku perlur, ið liggja stroyddar gjøgnum bókur hansara. Ti hevur tað stundum undrað meg, at hann ikki yrkti meira á bundnum máli, men treyðugt so, okkurt liggur

eftir hann. Sum dømi um eini yrking. Hon stendur í hetta skulu vit enda við Varðanum, bind 35.

Tey sjúku við strondina

*Tigandi aldur tutla,
sum dúrandi menn, ið droyma.
Leggja ein vátan legstað
á sandin við sævarmálan.*

*Likkur, ið flóta á lónni,
gera við nevi gulum
alduringar í sjógvin,
spenna teir spælnu veingir,
bregða sær upp í roðan,
frá vetrarsóluni floymir
um rimskotnar sævareingir.*

*Á strondini hima tey sjúku,
skava í glógvandi sandi
við høftum sínum og hokjum,
peika á svartbaksskuggar,
sum reka um sævareingir.*

*Slóknandi eygu stara
suður í sólarhavið,
taka við trænaðum hondum
út í tað tigandi tó. —
vita seg bert at vera
ein vátan, hvørvandi legstað,
ið livsaldan legði á sandin.*

Jens Pauli Heinesen

Framhald av síðu 15

dag eru bæði nærløgd og røsk.

— Fyri 40 árum síðan, dugdi børnini nærum ikki at halda einum bly-

anti, tá tey komu í skúla. Tey vóru bangin og smæðin. Tá børn eru ótrygg, kunnu tey ikki læra.

— Í dag eru børnini opin og óspilt. Mong teirra hava gingið í barnagarð og

koma nú í skúlaflokk við børnum, sum tey kenna. Tey eru so samansveisði, at tey kenna tað ikki sum nakað ókent at fara í skúla.

— Mangan verður sagt

um ungdomin, at hann er ábyrgdarleysur, men tað er ikki rætt. Eg havi í mong ár undirvist á Handilsskúlanum.

— Tað eru nøkur ár síðan nú, men tá komu ung-

fólk í skúla aftaná arbeiðstíð úr handli og á skrivstovu. Tey høvdu ikki stundir at fara heim at fá sær eta, áðrenn tey settust á skúlabonk.

— Mangan havi eg undrat á, hvussu nógv hesi ungu lögdu fyri, og hvussu nógv tey finguburtur.

Tá tú hoyrir um óargaligan ungdom, so eru tað bert talan um eitt ella tvey fólk. Hini, sum gera sínar skyldur, hoyra vit ikki um.

Nútiðar skúlastipan

— Jú, tíðirnar eru vorðnar betur og fólk hava fleiri pengar um hendi, eins og umhvørvið er broytt. Í dag kennir lærarin ikki umstøðurnar hjá einstaka næminginum, so sum fyrr, tá lærarin ofta var við í leiðsluni í bygdini.

— Í dag hava vit skúlafundir við foreldrunum, og

eg haldi sambandið skúliheim í flestu forðum er gott.

— Besti foreldrafundur er kortini, tá eg hitti foreldur á gøtuni. Tá hava vit møguleika at tosa um einstaka barnið. Eg havi altíð verið væl móttikin av foreldrunum, sigur Huusgaard.

Viðvíkjandi skúlanæminginum í dag, so hava vit fingið næmingaráð, sum eru við í skúlastipanini.

— Hetta er eftir minum tykki avbera gott, tí tað ræður um at geva børnum ábyrgd fyri skúla og lærara. Eru viðurskiftini ikki eftir reglunum, kunnu næmingarnir sjálvir syrgja fyri, at hetta verður rætt.

— Tað at børnini verða hoyrd og ikki skulu tiga, tá tilkomin fólk tosa, er kanska størsta broytingin í okkara tíð, sigur Huusgaard at enda.

Dagny Joensen

Tilboð

ynskist til stoypan av 1-plans-húsum, innilokan og innrættan. At byrja heilt skjótt.

Tlf. 21 561

Fittur, snøggur uttan sum innan, kvikur og koyrieginleikar av teimum bestu.

Hetta er í stuttum FORD FIESTA

Koyrir góðar 20 km/l við 90 km/t, 6 ára trygð móti gjøgnum-rustan, og 20.000 km millum høvuðssýnini — og útgerðin øll er søga fyrri seg.

Vitjið okkum og roynið sjálvi nýggju FIESTA-gleðina

pf. wenzel petersen
bilsøla byggjarvegur tlf. 13873